

УДК 376-056.263.016:811.161.2'221.24'373

**ЖЕСТОВА МОВА, ЯК ОСНОВНА ФОРМА РОБОТИ
НАВЧАННЯ ГЛУХИХ ДІТЕЙ***Шевченко С.М., к.пед.н., ст.н.сп.**(Інститут педагогіки НАПН України м. Київ, Україна)*

Нині реформування вищої освіти передбачає створення національної системи вищої освіти на нових законодавчих і методологічних засадах, досягнення принципово нового рівня якості підготовки фахівців, зміцнення і розвиток демократизації, входження національної системи вищої освіти до світового освітнього простору і забезпечення на цій основі рівного доступу до якісної вищої освіти усім громадянам України, у тому числі осіб з порушеннями слуху. Засоби спілкування нечуючих між собою та з оточуючими їх людьми є чи не найдискусійнішим питанням сурдопедагогічної теорії і практики на всіх етапах її розвитку.

На сучасному етапі відбуваються зміни в Україні з питань вивчення української жестової мови (УЖМ), створюються нові умови для гуманізації та модернізації системи спеціальної освіти глухих. За дослідженнями науковців «сучасна спеціальна освіта має максимально спрямовуватись на забезпечення всебічного розвитку особистості глухого учня, сприяти реалізації його потенційних можливостей, якісній соціальній реабілітації та інтеграції в суспільство. Важливе місце у цьому процесі відводиться мовній освіті та мовленнєвій підготовці глухих учнів загальноосвітніх спеціальних шкіл» [1].

Відповідно до освітньої політики України в галузі навчання мов діють загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти та європейські стандарти. Вони спрямовують діяльність сучасного закладу на формування мовної особистості як стратегічного орієнтира розвитку спеціальної освіти України у XXI столітті. Закони України «Про освіту», «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні», Концепції «Жестова мова в Україні» (2009), «Білінгвальне навчання осіб з порушеннями слуху» (2011) є основою щодо використання сучасного вітчизняного і зарубіжного досвіду навчання національної жестової мови з урахуванням провідної ролі доступного та зрозумілого мовлення в психічному розвитку глухих дітей в умовах слухової адаптації. У цьому питанні не менш важливе є своєчасне і якісне засвоєння УЖМ, а отже створення шляхом навчання повноцінний мовленнєвий розвиток глухої дитини. Також, надання можливості нечуючим унормовано вивчати жестову мову продиктовано Законом «Про основи соціальної

захищеності інвалідів в Україні» (ст. 23), Резолюцією 48/96 Стандартних правил ООН щодо урівняння можливостей інвалідів, прийнятих Генеральною Асамблеєю ООН (розділ II, п. 7), а також резолюціями I Всеукраїнської конференції з історії навчання глухих та I Всеукраїнської конференції з реабілітації нечуючих, в яких одним з першочергових завдань визначено активне вивчення національної жестової мови глухих і запровадження її у навчальний процес спеціальних закладів освіти. Тож, відрадним є той факт, що завдяки спільним зусиллям громадськості, науковців і практиків українська жестова мова стала не лише повноцінним засобом спілкування, а й предметом вивчення, зокрема в закладах освіти для дітей з порушеннями слуху [2].

Встановлено, що немає жодної спеціальної школи, в якій би не вживалася жестова мова як на уроках, так і в позаурочний час. Характерним при цьому є те, що жестова мова використовується широко усним, писемним і дактильним мовленням. Доведено, що жестова мова співіснує зі словесною в комунікативній і когнітивній діяльності глухих, має для них неабияку інформативну цінність. Перш за все, глухі учні значно краще розуміють повідомлення, передані жестовою мовою, ніж усною. Таким чином, наука сьогодні володіє доказами того, що жестова мова - одна з розвинених і своєрідних мов людства, вона відіграє важливу роль у житті глухих, їх когнітивній і комунікативній діяльності.

Список використаних джерел

1. Адамюк Н. Лінгводидактична модель вивчення лексичних одиниць української жестової мови. Режим доступу: <file:///E:/cm19/9%20Маріуполь%20тези%20до%2015>
2. Засенко В. Жестова мова: робота триває. Режим доступу: <https://ourlife.in.ua/obrazovanie/surdopedagogicheska-stranica/3293-zhestova-mova-robota-trivaye.html>

УДК: 377.5

СУЧАСНА ЛЕКЦІЯ В КОНТЕКСТНІЙ МОДЕЛІ НАВЧАННЯ

Солод Л. С., викладач

(ВСП «Слов'янський коледж ЛНАУ», м. Слов'янськ)

У сучасному освітньому просторі все більше уваги приділяється практично зорієнтованим системам навчання, що забезпечують взаємозв'язок навчального процесу з майбутньою професійною діяльністю здобувачів освіти. Традиційна лекція, орієнтована на формування предметних знань та вмінь, не забезпечує в необхідній мірі реалізацію компетентнісного підходу до навчання. Однією із технологій, що сприяють втіленню компетентнісноорієнтованої моделі освіти, є технологія контекстного навчання. Отже,